

ಪದಗಳ ಅರ್ಥ

ದವಾಖಾನೆ: ಆಸ್ತತ್ವೆ

ಅರಿವು: ಬಟ್ಟೆ

ಗಿರಣಿ: ಮಿಲ್ಲು

ಅರಳಿ: ಹತ್ತಿ

ನಡಬರಕ: ನಡುವೆ, ಮಧ್ಯ

ಪಾಯಿಖಾನೆ: ಟಾಯ್ಲೆಟ್

ಪಾವಣ್ಯಾರು: ಸಂಬಂಧಿಕರು

ಜಂಪರ್ ಪೀಸ್: ಬ್ರೌಸ್ ಪೀಸ್

ವಾಟಾಗಟಿ: ಮದುವೆಯ ಮಾತುಕತೆ

ಸಾಖಿರಪಡಾ: ಮದುವೆಯ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ

ವ್ಯಾಳ್ಯಾ: ವೇಳೆ, ಸಮಯ

ಚಿಗವು: ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ಮೌಶಿ

ಖೋಲಿ: ಕೋಣೆ

ಸಾಲಿ: ಶಾಲೆ

ಅಚ್ಚಾ ಮಾಡೋದು : ಅತೀ ಪ್ರೀತಿ

ಮಾಡೋದು

ಎರಡ ಬಿಗದ: ಎರಡೇಟು ಕೊಟ್ಟು

ಕಡ್ಡಾ: ಏಟು, ಪೆಟ್ಟು

ಕುಕ್ಕರಬಡಿ: ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳು

ರಗಡ: ಬಹಳ

ಭಂದಂಗ: ಚೆನ್ನಾಗಿ

ತಾಸ: ತಾಸು, ಗಂಟೆ

ಶಟಕೊಂಡ: ಸಿಟ್ಟಾಗಿ

ಕುತ್ತ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ: ಕುಳಿತ ಬಾರಿಗೆ

ಸಾಥ: ಹಾವಳಿ

ಬೂಚು: ಮುಚ್ಚಳ

ವಸ್ತ್ರಾ: ಕರವಸ್ತ್ರ, ಕರ್ಚೆಫು

ಸೈತ: ಸಹ, ಕೂಡ

ಆಯಿ: ಮುದುಕಿ, ಅಜ್ಜಿ

ಧಬಧಬಿ: ಫಾಲ್ಸು

ಜಪೋ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋದು: ಬಲವಾದ ಪ್ರೀತಿ

ದೂರವಾದರೆ ಜ್ವರ ಬರುವಷ್ಟು!

ಭೋಲೋ: ಒಳ್ಳೆಯ

ಪಿತ್ತಿ: ಚೀಲ

ರೊಕ್ಕಾ: ದುಡ್ಡು

ಟಪಾಲಿನಾಗ: ಪತ್ರದಲ್ಲಿ

ಖರೇ: ನಿಜ

ತಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಧಾಣ ಆಗೋದು : ವಿಪರೀತ ತಲೆ

ಕೆಡೋದು

ಅಂವಾ: ಅವನು

ಬರೂಮುಂದ: ಬರುವಾಗ

ಹೋಗೂಮುಂದ: ಹೋಗುವಾಗ

ಬೋಕಾಣ್ಯಾ: ನಮ್ಮ ತಾತನ ಪ್ರೀತಿ ಮಿಶ್ರಿತ

ವಿಶಿಷ್ಟ ಬೈಗುಳ

ನನಗ್ಯಾಕೋ ಸಂಶಯ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಹಣೆ, ಕುತ್ತಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ಕೈ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡಿದೆ. ಮೈ ಕಾದ ಹಂಚಿನ ಗತೆ ಸುಡಲಿಕತ್ತದ ನಿಂದು! ಆವಾಗ ಊರಾಗ ಟೈಫಾಯಿಡ್ ಸಾಥ ಭಾಳ ಇತ್ತು. ಮುಂಜಾನೆ ಆರಾಮಿದ್ದಿ, ಈಗ ನೋಡಿದ್ದ ಮೈ ಸುಡಲಿಕತ್ತದ, ನಂಗಂತೂ ಭಾಳ ಫಾಬರಿ ಆತು. ನಂಗೂ ಅವ್ವ ಆಗಿ ಆರೂವರೆ ವರ್ಷ ಅನುಭವ ಅಷ್ಟು!

ಇಂಥಾ ಟೈಮಿನಾಗ ಇವು ಬ್ಯಾರೆ ಜೋಡಿ ಇರೂದಿಲ್ಲ ಅಂತ ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ್ನಪ್ಪ ಮನಸ್ಸಾಗ ಬೈಕೊಂಡೆ. ದಾದಾ ಕಂಪೌಂಡರ್ ಆಗಿದ್ದಿಂದ ಯಾವುಕ್ಕೂ ಇರ್ಲಿ ಅಂತ ಕಾಲ್ಸಲ್ ಔಷಧ ಇಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ್ದು. ಅದು ನೆನಪಾಗಿ ಒಂದು ಬೂಚು ಔಷಧ ಕುಡಿಸಿದೆ.

ಕುಡೀಲಿಕ್ಕೆ ಅಂತ ಇಟಕೊಂಡ ಬಾಟಲಿ ನೀರಿಂದ ವಸ್ತ್ರಾ ಒದ್ದಿ ಮಾಡಿ, ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯ ಆಗ್ಗದ ಅಷ್ಟು ಮೈ ಒರೆಸಿದೆ. ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೂ ನಿನ್ನ ಜ್ವರ ಇಳೀವಲ್ಲ, ನೀ ಅಂತೂ ನೀರ ಸೈತ ಬಾಯಾಗ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ನಿಂದು ಒಂದೆ ಜಪಾ ಅವ್ವಾನ ಕಡೆ ಹೋಗೋಣು, ಅವ್ವಾನ ಕಡೆ ಹೋಗೋಣು. ನನಗಂತೂ ಮೈಯ್ಯಾಗಿ ನಶ್ತಿ ಹೋದಂಗ ಆಗಿ, ಅಳು ಬಂದಬಿಡ್ತು. ನಾ ಅಳೂದು ನೋಡಿ, ಬಾಜೂಕಿನ ಸೀಟಿನಾಗ ಕುತ್ತಿದ್ದ ಆಯಿ ಕೇಳಿತು 'ಏನ್ ಆತವಾ? ಯಾಕ ಅಳಾಕತ್ತಿ? ತೌರ ಮನಿ ನೆನಪ ಬಂತ ಏನು?' ಇಷ್ಟು ಲಗೇಜು, ಕೂಸಿನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ಸಣ್ಣ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಒಬ್ಬಾಕಿನ ಹೊಂಟಾಳ ಅಂದ್ರ, ತೌರ ಮನಿಯಿಂದ ಗಂಡನ ಮನಿಗೆ ಹೊಂಟಾಳ ಅಂತ ಊಹಾ ಮಾಡೋದು ಅಷ್ಟೇನೂ ತ್ರಾಸ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ರಾಗ ತಲಿ ಬೆಳ್ಳಗಾದ ಮುದುಕಿ ಬ್ಯಾರೆ. ಹಿಂತಾವ ಎಷ್ಟು ನೋಡಿದ್ದಳೋ ಏನೋ? ಆಕೆ ಕೇಳೂದು ತಡಾ, ಅವ್ವಾನ ನೆನಪಾಗಿ ನನ್ನ ಅಳು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾತು. ತುಟಿ ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡದೇನಿ, ಕಣ್ಣಾಗ ದಳಾ ದಳಾ ನೀರ ಹರಲಿಕತ್ತಾವ. ನಾ ಅಳೂದು ನೋಡಿ, ನೀನೂ ಅಳಲಿಕ್ಕೆ ಚಾಲು ಮಾಡಿದಿ. ಪಾಪ, ಆಕೆಗೆ ಏನ್ ಅನ್ನಿಸಿತೋ ಏನೋ, ನನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಸಿ, ಅಷ್ಟರಾಗ ಜಾಗಾ ಮಾಡಕೊಂಡ ಬಾಜೂಕ ಬಂದ ಕೂತಳು. 'ಫಾಲ್ಸ್ ದಾಗಿನ ಧಬಧಬಿ ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಾಗ ತುಂಬಿಸಿ ಕೊಂಡಿಯೇನ ಹುಚ್ಚ ಹುಡುಗಿ' ಅಂತನ್ನುತ್ತಾ ಒಂದೈದು ನಿಮಿಷ ತಲಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೈ

ಆಡಿಸಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದು. ನನಗ ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನ ಆತು ಅನ್ನೋದು ಈಗ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲ. ಆವಾಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತೌರಮನಿಯಿಂದ ಹೋಗೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ 'ಕಣ್ಣಾಗ ಧಬಧಬಿ, ಚೀಲದಾಗ ಕರದಂಟು' ಅನ್ನೋದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯ. ಮುಂಜಾನಿಂದ ಅಲ್ಲೇ ತನಕ ನಡದಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಕಥಿ ಆಕೆಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

'ಹುಡುಗಾ ಜಪೋ ಇಟಕೊಂಡೈತಿ ಅನಸತ್ವೈತಿ. ನನ್ನ ಕೇಳಿದ್ದ ನೀ ವಾಪಸ್ ತೌರ ಮನಿಗ ಹೋಗುದು ಭೋಲೋ. ಜ್ವರಾ ಇಳೀತದ್ರ ನಾಕ ದಿನಾ ಬಿಟ್ಟು ಬರಬೌದು' ಅಂತಹೇಳಿದಳು. ನಾನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವಷ್ಟರಾಗ, 'ನಂದ ಊರ ಬಂತ, ವಿಚಾರ ಮಾಡು. ಆರಾಮಾಕ್ಕೆತಿ ಕೂಸಿಗೆ, ಕಾಳಜಿ ಮಾಡಬ್ಬಾಡ; ಇದನ್ನ ಕೂಸಿಗೆ ಕೊಡವಾ' ಅಂತಾ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಪಿತ್ತಿದಾಗಿಂದ ಬಿಸ್ಕಿಟ್ ಪಾಕೇಟು ತಗದು, ನನಗ ಕೊಟ್ಟು ಇಳಿದು ಹೋದಳು. ಯಾಕೋ ನಂಗ ಅದನ್ನ 'ಬ್ಯಾಡಾ' ಅನ್ನೂ ಮನಸ ಬರಲಿಲ್ಲಾ. ಆಕೆ ಇಳಿದ ಮ್ಯಾಲೆ

ಗೊತ್ತಾತು ಬಸ್ಸು, ಯರಗಟ್ಟಿ ದಾಟಿ ಮುನವಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದದ ಅಂತ. ಅಂದ್ರ ಬಳ್ಳಾರಿ ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಎಂಟ ತಾಸಾದ್ಲೂ ಬೇಕು. ವಾಪಸ್ ಹೋದ್ರ ಎರಡ ತಾಸಿನಾಗ ಗೋಕಾಕ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಫಾಲ್ಸ್ ಭಾಳ ಅಂದ್ರ ಅರ್ಧ ತಾಸು. ಹೆಂಗ ಆದ್ಲೂ ಒಟ್ಟು ಮೂರು ತಾಸಿನಾಗ ಮುಟ್ಟಬಹುದೇನೋ?

ಆದ್ರ, ಟಿಕೇಟು ಬಳ್ಳಾರಿ ತನಕ ತಗಸಿದ್ದೆ. ಆಗಲ್ಲಾ, ಕೈಯ್ಯಾಗ ಭಾಳ ರೊಕ್ಕಾ ಇರತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟು. ಹೊಟ್ಟೆಗಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲಾ ಅನ್ನೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ರಜಾ ಸಿಂಗಿಲ್ಲಾ ಅನ್ನೂದರ ಜೋಡಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಟಿಕೇಟಿನ ರೊಕ್ಕಾ ಹೊಂದಸಬೇಕಾಗ್ತದ್ದಲ್ಲಾ ಅನ್ನೂದೂ ಇವು ಬರದೇ ಇರೋದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇತ್ತು. ಭಾಳ ಅಂದ್ರ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುವು ಕೈಯ್ಯಾಗ. ಅಷ್ಟರಾಗ ವಾಪಸ್ ಫಾಲ್ಸ್ ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕಂತೂ ಆಗೂದಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದ ಇವುಗೆ ಟಪಾಲಿನಾಗ ಇವತ್ತಿನ ದಿನಾ ಈ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಬರ್ತೇನಿ ಅಂತ ಬ್ಯಾರೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ. ಅವು ಬಳ್ಳಾರಿಗೆ ಬಂದು ಬಸ್ಸಿಗೆ ಹಾದಿ ಕಾಯೋತ